

REDAKCIJAS SLEJA

Ir pagājis vēl viens mēnesis- novembris- Latvijas mēnesis. Diemžēl, šogad Madonas Valsts ģimnāzija nevarēja dāvēt Latvijai krāšņu koncertu, bet es zinu, ka visi svētkus klusi un mierīgi nosvinējām mājās, ģimenes lokā.

Kamēr visi cītīgi cenšas paspēt iesūtīt skolas darbus skolotājiem e-klāse, nemanot lēnām tuvojas I semestra noslēgums. Parasti tas ģimnāzistiem asociē-

jas ar Ziemassvētku koncertu un balli. Izskatās, ka šogad tas viss ies gar degunu, bet nevajag skumt, jo drīz vien visi satiksies skolā, kā vienmēr. Vienīgā atšķirība, ka nākamgad tiksimies jau ģimnāzistiem un skolotājiem veltītajā Ziemassvētku dāvanā – jaunajā skolas ēkā. Gūsīm jaunus iespaidus un atmiņas.

Šis laiks ir sarežģīts, bet ir palicis vēl tikai mazliet. Tāpēc es ceru, ka mēs visi - gan skolēni, gan skolotāji - varam sakopot savus spēkus un ar godu un augsti paceltu galvu spēsim pabeigt šo I semestri un 2020.gadu.

Novēlu visiem pavadīt atlikušo šī gada mēnesi ar prieku, veselību un siltas tējas krūzi rokās! Lai gaišs un mierpilns Ziemassvētku laiks!

Foto no personīgā arhīva
Sanija Beatrise Barinska (11.a)

Kas notiek mums apkārt

Kas notiek Madonas Valsts ģimnāzijā?

- Lai gan šogad diemžēl nenotika tradicionālais un visiem mīļais Madonas Valsts ģimnāzijas valsts svētku koncerts, svinējām svētkus ģimeniski un saņēmām video sveicienu no skolasbiedriem un direktores Vandas Madernieces.
- Novembris Madonas Valsts ģimnāzijā bija karjeras mēnesis, kura laikā varēja apmeklēt dažādas tiešsaistes lekcijas un augstskolu atvērto durvju dienas neparastā, bet ērtā veidā- savās mājās. 12.novembrī skolēniem bija iespēja pieteikties tiešsaistes nodarbībai par ekonomikas jautājumiem, to vadīja Ekonomikas un kultūras augstskolas docente Anna Saltikova.
- No 4.decembra līdz 14.decembrim ģimnāzijā notika ikgadējā Ziemassvētku pasta akcija. Ikvienam bija iespēja svētkos iepriecināt savus draugus - klases un skolas biedrus, kā arī novēlēt ko labu vai pateikties skolotājiem!
- No 21.decembra līdz 1.janvārim dodamies ziemas brīvlaikā, lai atpūstos, uzkrātu spēkus 2021. gada sākumam!

Kas notiek Latvijā?

- 18. novembrī atzīmējām Latvijas 102.Neatkarības gadadienu, lai gan svētki šogad aizritēja neierasti klusi, ikvienam bija iespēja apstāties, būt ar ģimeni, domāt par Latviju-domāt par visvarīgāko, ko nekad mums neviens nespēs atņemt- par mūsu tautu, saknēm, ģimeni, ticību.
- Protams, runājot par jaunākajām ziņām, nevar nepieminēt to epicentru- COVID-19 2.vilni, straujo vīrusa izplatību arī mūsu valstī. 1.decembrī Ministru kabinets nolēma pagarināt izsludināto ārkārtas situāciju līdz 2021. gada 11. janvārim, nosakot arī virkni stingrāku ierobežojumu. Situācija ir patiešām nopietna, ārsti ir tuvu izdegšanai, prognozē, ka ļoti drīz trūks gultasvietu pacientiem, un, protams, smagi slimo un dzīvību zaudē daudz cilvēku. Tāpēc paliksim mājās, ievērosim noteikumus, lai pēc iespējas ātrāk varam atkal tikties un baudīt notikumus, kurus līdz šim uztvērām par pašsaprotamiem.
- Pēc optimistiska vērtējuma vakcinācija pret Covid-19 Latvijā varētu sākties februārī, atklāja Imunizācijas valsts padomes priekšsēdētāja D. Zavadska. Visas riska grupas tiks vakcinētas pēc kārtas- mediķi, cilvēki, kas vecāki par 60 gadiem, policisti, skolotāji utt.

- Diemžēl pašreizējās sinoptiķu prognozes liecina par to, ka Ziemassvētkos nav gaidāms noturīgs sals un sniegs. Latvijas Austrumu daļā izredzes sagaidīt sniegotus svētkus ir nedaudz lielākas nekā citviet valstī. Taču saglabāsim cerību un gaidīsim baltus Ziemassvētkus!

Kas notiek pasaulē?

- ASV farmācijas kompānijas "Pfizer" sadarbībā ar vācu partneri "BioNTech" izstrādātais vakcīnas kandidāts pētījumā 3.fāzē uzrādījis 90% efektivitāti. ASV kompānija "Moderna" apgalvo, ka tās izstrādātā vakcīna ir par 95% efektīva, taču tās klīnisko pētījumu 3.fāzē vēl nav pabeigta.
- 90 gadus vecā Ziemeļīrijas iedzīvotāja M. Kīnana kā pirmā saņēmusi "Pfizer" un "BioNTech" izstrādāto Covid-19 vakcīnu, kas līdz šim izmantota tikai izmēģinājuma fāzēs.
- CNN un Bellingcat žurnālisti pētījumā identificējuši konkrētus cilvēkus, kas 3 gadus izsekoja un centās nogalināt Krievijas opozicionāru, krieļu kritiķi Alekseju Navalņu. Tiek ziņots, ka viens no izsekotājiem- Krievijas galvenās izlūkiestādes, Federālā drošības dienesta darbinieks- vairākus gadus dzīvoja vienā mājās ar A.Navalņu.
- Dažādās pasaules valstīs notiek pārsvarā politiski protesti, protestētāji Moldovā pieprasa valdības atkāpšanos, Erevānā 15000 protestētāju pieprasa Pašinjana atkāpšanos, Baltkrievijā turpinās protesti pret Lukašenko varu un policijas brutalitāti nepierimst, Varšavā notiek protesti pret Polijas valdību, kā arī mūsmājās- Rīgā pie Brīvības pieminekļa un 11.novembra krastmalā notika piketi pret Covid-19 ierobežojumiem.
- Klimata pārmaiņas pieņemams spēkā- pēc Pasaules meteoroloģijas centra datiem 2020.gads pasaulē būs bijis viens no trim siltākajiem, Latvijā – vissiltākais. Saskaņā ar PMO datiem pēdējā desmitgade – 2011.-2020.gads – ir siltākā desmitgade. Oglekļa dioksīda līmenis 2019. gadā pārsniedza 410 daļas uz miljonu, un, par spīti Covid-19 pandēmijas ierobežojumiem, šogad siltumnīcefekta gāzu koncentrācija atmosfērā turpina pieaugt. Okeānu ūdens temperatūra šogad ir rekordaugsta.

Sagatavoja Elīza Elsiņa (11.a)

Informācijas avoti:

www.delfi.lv

www.lsm.lv

www.cnn.com

Rubrika „Iepazīsti skolotāju”

Dzimtenes mīlestībai nav formas

Siltajās un karoga krāsu ieskaustajās valsts svētku noskaņās uz interviju aicināju ģimnāzijas sociālo zinību un vēstures skolotāju **Emerītu Beļunieci**, lai uzzinātu par skolotājas profesijas sākumu, nozīmi, kā arī aprunātos par Latviju, patriotismu un mūsu tautas vēstures zināšanu vērtību.

No kuras Latvijas puses Jūs nākat, kas tajā ir īpašs?

- Esmu dzimusi un skolas gadus pavadīju Latgalē tagadējā Dagdas novada Ezernieku pagastā. Mana bērnība un skolas gadi saistās ar vienu no Latvijas skaistākajiem un salām bagātākajiem ezeriem – Ežezeru. Mana Ezernieku vidusskola atradās un arī tagad atrodas bezgala gleznainā vietā Ežezera krastā. Latgales daba ir laikam arī tas īpašais, kas mani saista ar bērnību.

Kā nonācāt pie skolotājas, īpaši - vēstures skolotājas profesijas aicinājuma?

- Pamatskolā man bija izcils audzinātājs un matemātikas skolotājs. Viņš bija mans galvenais paraugs, lai es nonāktu pie domas par skolotāja profesiju. Vēsture man vienmēr likās ļoti saistošs priekšmets. Neskatoties uz to, ka it kā vēsturē nekas nevarētu mainīties, jāsaka, ka manas paaudzes skolotājiem ir bijusi vienreizēja iespēja, mācīties vienu vēsturi un mācīt pavissam citu. Citos priekšmetos to nevar pieredzēt.

Kas skolotāja profesijā ir īpašs?

- Visinteresantākais skolotāja darbā ir tas, ka nekad nezini, kāda būs nākamā stunda. Lielu prieku sagādā skolēnu ieinteresētība, tas, ja skolēni prot uzdod tādus jautājumus, par kuriem man ir ilgi jādodomā, ja skolēns zina vairāk par mani un nebaidās mani argumentēti oponentēt. Reizēm ļoti lielu prieku sagādā, ka skolēns prot saskatīt problēmu un pajautāt. Kā arī ir ļoti īpaši redzēt, kā jaunieši ir izauguši 3 vai 6 gadu laikā.

Kādi ir Jūsu hobiji brīvajā laikā no skolēnu mācīšanas?

- Patīk lasīt labas grāmatas, reizēm arī vēsturiskās. Dažreiz varu kaut ko uzadīt.

Kāpēc zināt savas valsts vēsturi, Jūsprāt, ir svarīgi?

- Valstis, kurās dzīvot, var būt visdažādākās, bet dzimtene cilvēkam ir tikai viena. Ir jāzina savas saknes, īpaši, dzīvojot

tālumā, ir jāapzinās, no kurienes tu nāc. Nav “jāiekal” gada skaitļi, bet jāizprot pamatprocesi, lai vajadzības gadījumā varētu atspēkot pasaulē tik daudzos stereotipus.

Ko Jums nozīmē patriotisms, vai esat savas valsts patriote?

- Patriotisms ir dzimtenes mīlestība vai vismaz lojalitāte pret valsti, kurā dzīvo. Un mana mīlestība noteikti nav ar fanfārām un saukļiem. Mīlestības izpausmes var būt visdažādākās- nelamāt valsti, kurā dzīvo, pašam iesaistīties problēmu risināšanā, ja kaut kas neapmierina šajā valstī, prast lepoties ar valsts līmeņa panākumiem, piedalīties vēlēšanās, jo tas ir veids, kā iesaistīties valsts veidošanā, izrādīt cieņu valsts simboliem, pildīt likumus un valdības lēmumus- kaut vai nēsāt masku, ja tā ir valsts prasība.

Kāpēc Latvija ir īpaša, kas ir Jūsu sirdij tuvākās lietas Latvijā?

- Latvija ir ļoti īpaša, jo šeit runā latviešu valodā, šeit ir fantastiska jūrmala ar bezgala skaistiem saullēktniem un saulrietiem, kā arī Latvijā ir ļoti talantīgi cilvēki.

Kā raisīt patriotismu skolēnos?

- Neuzskatu, ka skolēniem īpaši jā māca patriotisms. Tā ir viena no pamatvērtībām, kas veidojas ģimenē. Ģimenes tradīcijas un attieksmes veido arī skolēna attieksmi. Skola var tikai nostiprināt šīs izjūtas. Skolā un valstī ir jāsvin svētki, un, ja tos svin patiesi, tad parasti vislielākajos skeptiķos tas rada tādu dīvainu sajūtu, ko varētu formulēt, kā patriotisma iedīgļus.

Kā atzīmējāt Valsts svētkus šajā neparastajā laikā, kādas ir jūsu Valsts svētku tradīcijas?

- Svētku tradīcijas ir tradicionālas- svecītes Lāčplēša dienā, pieminot varoņus, Valsts karoga uzsliešana, svētku maltīte un skaists koncerts svētku noskaņās, šogad ļoti pietrūka ģimnāzijas Valsts svētku koncerta, tas vienmēr radīja burvīgu svētku noskaņu. Bet apsveikuma video ļoti uzlaboja garastāvokli, paldies!

*Foto no personīgā arhīva
Elīza Elsiņa (11.a)*

Ko Tev nozīmē Latvija

Roberts Laucis (8.a): „Man Latvija nozīmē manas mājas, manus mīļos, tuvos sirdscilvēkus.”

Līva Palieka (8.a): „Man Latvija nozīmē visu. Tā ir mana skaistā, īpaša dzimtene.”

Miks Aksels Lācis (8.a): „Man Latvija ir Tēvzeme, ar izcilu kultūru. Latvijā es saskatu brīnišķīgu, nepiesārņotu dabu.”

Vineta Viviāna Čulkova (8.a): „Man Latvija nozīmē daudz, tā ir mana viena no lielākajām vērtībām, ka esmu piedzīmusi, augusi šajā burvīgajā valstī. Šeit ir mana ģimene, radi, draugi, skola, mājas. Šajā valstī ir viss, kas patiešām man šķiet svarīgs, nozīmīgs. Latvija ir manas mājas! Latvija man ir viss! Latvija man nozīmē visu.”

Vineta Viviāna Čulkova (8.a)

Niks Māliņš (7.a): „Latvija ir mana dzimtā zeme, kur esmu dzimis un audzis, kura man nozīmē visu, gan izglītību, gan mājas, gan ģimeni.”

Madara Riekstiņa (7.a): „Latvija man nozīmē vietu, kur vienmēr no svešzemēm vēlos atgriezties, kur ar ģimeni satikties, kur plāvē Jāņu zāles plūkt.”

Paula Madžule (7.a): „Latvija man nozīmē visu, sadzirdot šo vārdu izskanam plašajā pasaulē, rodas prieks un lepnums, Latvija ir mūsu zeme, mūsu mājas, tā ir vieta, par kuru cīnījās mūsu senči, tā ir vieta, kura mums ir jāaizstāv.”

**Paula Madžule (7.a)
Madara Paula Eglīte (7.a)**

Aleksanders Arkansjels Jakari Matīss-Penels (7.b): „Manu vecāku mājas un savas mājas, zemi, patvērumu.”

Loreta Akaševa (7.b): „Latvija man ir dzimtā zeme. Es daudz ceļoju, bet vienmēr to patīkamo mājas sajūtu iegūstu, kad esmu šeit, Latvijā. Latvija ir manas mājas.”

Māris Ošs (7.b): „Kad es dzirdu - Latvija, es domāju - dzimta, tauta, kultūra.”

Alise Bartuša (7.b)

Mana piederības sajūta

Tas viss sākās 2020.gada vasarā, kad es, mani draugi Dāvis un Kārlis un vēl 90 patriotisma pilni jaunie zemessargi uzsākām mūsu gaitas Zemessardzē. Atklāti sakot, pamata apmācības nometnes laikā es izjutu patiesu piederību Latvijas valstij un emocionāli stipru dzinuli neapstāties. Mēs stāvējām plecu pie pleca gan dienu, gan nakti. Mēs bijām laimīgi. Visi 98 zemessargi kopā gājām pretim nacionālisma sajūtai un stājāmies pretim neskaitāmām grūtībām, kas mums lika apdomāt, kādēļ esam šeit nonākuši. Es ilgas stundas, patrulējot priežu ielokā, meža vidū, prātoju, kas ir tā neizdibināmā latviešu dvēseles burvība, kas neļauj man vienkārši atnest ar roku, bet gan mērķtiecīgi un, atbalstot savus draugus, sasniegt lepmumu par savu paveikto darbu Latvijas valsts aizsardzības stiprināšanas labā. Ielūkosimies manā un manu draugu piedzīvotajā...

Kopš agras bērnības mani ir saistījušas militāra rakstura lietas, un es agrāk mēdzu stundām ilgi pavadīt laiku, lasot un pētot latviešu strēlnieku fotogrāfijas, tās nesa tādu kā vēstījumu. Raugoties uz mūsu valsts zemes aizstāvjiem, manu prātu krusto stipras domas – kas slēpjas aiz šīm sejām, ko viņi ir piedzīvojuši un kas viņiem dod spēku un gribu aizstāvēt mūsu Tēvzemi. Man šķiet, ka šobrīd es esmu radis atbildi uz šo jautājumu, kas ir līcis aizdomāties daudziem. Es esmu sapratis, ka, pavadot savas ikdienas gaitas pilsētas steigas gaisotnē, nav iespējams izprast, ko nozīmē izjust atbildības sajūtu par saviem biedriem un nest savas valsts godu, tas man lika aizdomāties par to, kā es, pavisam parasts latviešu skolēns, spētu piedalīties mūsu Tēvzemes nacionālās drošības stiprināšanā un man personīgi aktuālākā jautājuma, kas saistīts ar patriotisma izjaušanu, atklāšanu.

Es biju dzirdējis par Nacionālo bruņoto spēku sastāvdaļu – Zemessardzi, kas ir patiešām autentiska iespēja visai mūsu tautas sabiedrībai beidzot izjust mūsu mazās tautas

iekšējo spēku un mainīt redzējumu un domu dziļumu par valsts pašapziņas nozīmi katra dzīvē. Kā jau minēju, es esmu skolēns un ikdienā dažkārt saskaros ar laika trūkumu, tādēļ es jau pēdējos 4 mēnešus centos ieviest dienas gaitu grafiku, kas ļautu man paveikt pēc iespējas vairāk, taču tas neizdevās. Tieši šī iemesla dēļ es nolēmu vienu no vasaras saulainajiem mēnešiem pavadīt kardināli atšķirīgā vidē, kas ļautu man mainīt manu līdz šim neproduktīvo rutīnu un es būtu spiests pārkāpt savai komforta zonai, lai sasniegtu

pašas personības attīstības augstienes. Jāsaka, ka tas, bez šaubām, izdevās, un es esmu ieguvis pārliecību par saviem spēkiem. Starp citu, laika apstākļi nometnes laikā bija lieliski, gluži kā kāds būtu sarunājis ar tiem tur augšā, lai palutina mūs.

Nometni mēs pabeidzām, tikai mūsu skatījums uz sabiedrību un pārvaramo šķēršļu pašiem griestiem ir mainījies. Es uzskatu, ka šis 3 nedēļas ilga ceļojums militārās pasaules ceļos atvēra man acis un vedināja nokļūt pie atklāsmes, ka dzīvē mēs nemitīgi saskaramies ar šķēršļiem, taču to patieso augstumu mēs apzināties, pārvarot arvien jaunus izaicinājumus.

Tad atliek vien noskatīties uz iepriekšējo un noteikt: un tas bija viss? Katra diena Zemessardzē man lika arvien vairāk atskārst, ka katra lieta, kas mums tagad šķiet pašsaprotama, vai tas būtu bezrūpīgi doties uz kino vai, neuztraucoties par cenzūru, izpaust savu viedokli sociālajā vidē, ir tikusi iegūta un nodrošināta, pateicoties mūsu tautas brīvības pamatlīcījiem. Tā ideja ir mūsu kā latviešu pašapziņas un valstsgribas cēlēja.

Foto no personīgā arhīva

**25. kājinieku bataljona zemessargs
Armands Audže (12.b)**

Gimnāzisti iedvesmo

Ticu, ka izdosies

Uz sarunu aicināju 11.a klases skolnieci **Madaru Lukaševicu**, lai pastāsta, kā viņai klājas šobrīd:

Zinu, ka veido savu skolēnu mācību uzņēmumu (SMU). Kādu produktu ir iecere piedāvāt?

- Es kopā ar Mariju un Mārci no savas klases, un Ingaru no 11.b klases ražoju šokolādes bumbas, kuras, ieliekot karstā dzērienā, spēj pavērt jaunu garšu kārpīņu pasauli. Šo produktu padara unikālu ķīmijas un fizikas kušanas īpašības, kas ļauj dzērienam ātri tapt gatavam.

Kā radās šāda ideja?

- Pati ideja radās, iedvesmojoties no mana iepriekšējā SMU "Quick tea", kurā es ražoju ātri pagatavojamas tējas, tāpēc bija doma izveidot kakao, lai radītu prieku arī šokolādes mīļētājiem. Tā kā mana mīļākā multfilma ir „Frozen”, kurā viens no galvenajiem tēliem ir Olafs, gribējās domāt par kaut ko siltu, mīkstu, pufīgu, apaļu, lai radītu gaisīguma sajūtu mūsu dzērieniem, un tā radās doma par bumbām, kuras ieliekot karstā pienā, rada garšu sprādzienu.

Vai pašreizējā situācija netraucē attīstīt uzņēmumu?

- Nē, tā noteikti netraucē. Šobrīd jaunieši ļoti daudz laika pava-

da tieši sociālajā vidē, kas noteikti ir kā pluss pārdošanai internetā- māk izveidot kvalitatīvus attēlus, tos skaisti pasniegt arī auditorijai.

Vai bez SMU ir vēl kādi citi projekti plānā, ko drīz īstenosi vai jau īsteno?

- Šogad esmu ievēlēta par Madonas novada jauniešu domes priekšsēdētāju, kas nozīmē, ka lielu daļu laika veltīšu komandas saliedēšanai, kas attīstīs manas līdera iemaņas, kā arī dažādu projektu rakstīšanai un veidošanai. Par otru lietiņu, diemžēl, nedrīkstu vēl stāstīt.

Vai ir kāds novēlējums skolēniem un skolotājiem atlikušajam vienam šī gada mēnesim?

- Ieteiktu nepadoties, jo visiem ir grūti- gan skolotājiem, kas cenšas pielāgoties šai jaunajai mācīšanās videi, gan skolēniem, kuriem šķiet, ka skolotāji viņus nesaprot. Ticu, ka visiem izdosies visu izdarīt līdz galam, sasniedzot labus rezultātus, jo tad Ziemassvētku brīvlaikā būs tā patīkamā sajūta, ka atpūta ir nopelnīta.

Sanija Beatrise Barinska (11.a)

Tikšanās vieta – Rīgas pilsētas II teātris

No 16. līdz 26.novembrim 10.a klases skolēniem bija iespēja noskatīties neklātienē digitālo Latvijas Nacionālā teātra izrādi „Tikšanās vieta – Rīgas pilsētas II teātris”. Šī izrāde skatītājus aizveda 102 gadu senā pagātnē. Jā, 1918.gada 18.novembrī, kad mūsu Latvija tika proklamēta. Izrādes aktieri centās atveidot tā laika politiskus gan pēc izskata, gan runas veida un manierēm. Visas izrādes garumā klausītājus pavadīja politiķu uzrunas. Atklājās neparasta izrādes gaita. Skatītājiem tika piedāvāta iespēja pārslēgties uz dažādiem „skaņu celiņa pavadoniem”, kuri komentēja un iepazīstināja ar tā laika notikumiem. Pēc izrādes noskatīšanās 10.a klases skolēni dalījās savos iespaidos par redzēto:

Kēta Juta Kunce:. „Izrāde patika. Tas bija kaut kas jauns un pirms tam neredzēts. Šādas izrādes gan es nevēlētos skatīties nākotnē, labāk būt klāt un visu redzēt dzīvajā. Es domāju, ka maniem vienaudžiem vajadzētu noskatīties šo izrādi, jo tā ļāva iejusties 1918. gada 18.novembra notikumos. Daudz vieglāk varēja saprast, kā tieši viss notika.”

Arvis Raubiškis:. „Man ļoti patika tas, ka varēja izvēlēties komentētājus. Katrs no viņiem bija savādāks. Lai gan runāja par vienotu tēmu, katram bija sava pasniegšanas versija. Gribējās noklausīties visus komentārus, taču nācās palikt pie tā, kurš saistīja visvairāk. Maniem vienaudžiem vajadzētu to noskatīties, jo tā ir izglītojoša, un tas ir jauns izrādes veids – ļoti interesants un neierasts.”

Kristaps Ciršs:. „Es no sirds iesaku noskatīties šo izrādi – īpaši saviem vienaudžiem, jo, pirmkārt, izrāde precīzi atspoguļo vēstures notikumus, kas rada priekšstatu par Latvijas valsts izveidi, otrkārt, izrāde papildina fantāziju, kā arī galvenokārt – interesanta.”

Vika Vogina:. „Izrāde bija neparasti laba un aizraujoša gan sava izpildījuma, gan formāta ziņā. Biju pārsteig-

ta, cik ļoti man patika tas, ka kāds visu izrādes laiku ar mani it kā sarunājas. Uzzināju daudz iepriekš man nezināmu faktu par valsts dibināšanas brīdi, kā arī aizdomājos par dažādiem ikdienā šķietami mazsvarīgiem, tomēr patiesībā nozīmīgiem dzīves aspektiem. Šī bija pirmā digitāla formāta izrāde, kurā piedalījās, tomēr jāsaka, ka mani šis formāts ļoti uzrunāja. Tā šķiet ģeniāla alternatīva klātienē izrādei pasaules šī brīža situācijā. Interesantu šo izrādi padarīja arī blakusefekti: tehniskās kļūdas, personību sadales atgriešana sākumpunktā, kā arī zēna dzīves stāsts, kas vijās cauri visai izrādei. Es noteikti ieteiktu šo izrādi saviem vienaudžiem, jo tā nav standarta teātra izrāde, kas daudziem varētu neiet pie sirds. Tās nestandarta pasniegšanas veids aizraus un ieinteresēs ikvienu mana vecuma jauniešu, pat zēnus, kas parasti ir vislielākie „tikai ne teātri” atbalstītāji. Šī izrāde ne tikai izglītos, bet liks aizdomāties arī pašam par sevi un savām izvēlēm, kas spēlē lielu lomu nākotnē, kā arī par pasauli sev apkārt.”

Keita Kitija Pakalniņa:. „Man patika izrāde, kaut ko šādu kā digitālā izrāde vēl nebiju nekad redzējusi. Interesants likās pasniegšanas veids, tas ir, izrādes laikā bija iespēja pārslēgties uz citām cilvēku balsīm, kas komentēja izrādi – tās saturu, taču bija arī iespēja klausīties tikai šo 18.novembra uzrunu. Dažreiz šie komentāri traucēja, bet tajā pašā laikā bija kā ‘odziņa’. Ļoti skaisti un pārliecinoši tika viss attēlots gan no aktieru puses, gan arī no saturiskā viedokļa. Es noteikti ieteiktu šo izrādi noskatīties saviem vienaudžiem, jo katram ir jāzina mūsu valsts vēsture – kā Latvija tika proklamēta un kādi cilvēki bija atbildīgi par mūsu valsts atīstību, jo mēs dzīvojam Latvijā un esam tās patrioti! Svarīgi ir arī tas, ka mēs esam nākošā paaudze, kas ietekmē tālāko Latvijas un pasaules attīstību – mēs esam mūsu nākotnes veidotāji.”

Diāna Grudule (10.a)

Senam sapnim piepildoties

Arī šajā mācību gadā Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni izmēģina veiksmi, pārbauda savu erudīciju LTV erudīcijas spēlē „Gudrs vēl gudrāks”. 7.klašu spēlē piedalījās 7.a klases skolniece Paula Madžule, bet 8.klašu spēlē 8.b klases skolēns **Matīss Elksnītis**. Uz sarunu par spēlē piedzīvoto aicinājam Matīsu:

Kāpēc izvēlējies piedalīties šajā konkursā? Kas bija iniciators?

- Es izlēmu piedalīties šovā "Gudrs, vēl gudrāks", jo jau no 3.klases skatos katru šī raidījuma sēriju un domāju, ka man arī vajadzētu piedalīties. Visus šos iepriekšējos gadus mani kaut kas iekšēji apturēja piedalīties šovā, bet šogad izlēmu, ka man ir jāpiedalās!

Kāds bija sagatavošanās process konkursam?

- Sagatavošanās process sākās tikko kā mana mamma saņēma īsziņu no LTV (1 nedēļu pirms filmēšanas sākuma). Katru dienu lasīju enciklopēdijas, zinātniskos un vēstures žurnālus, mācību grāmatas.

Kādas bija emocijas, kad saņēmi ziņu, ka tiki uz "Gudrs, vēl gudrāks"?

- Tās bija neaptveramas! Sajūtas bija tādas, kā piepildoties senam sapnim. Pirmais, ko darīju - skāli iespiedos (mans kaķis pēc tam 2 dienas nenāca man klāt), pastāstīju par šo ziņu ģimenei, draugiem, savai klasei!

Vai Tev nebija lampu drudzis pirms šova?

- Pašā sakumā, ierodoties LTV, bija tāda sajūta, bet, dodoties uz grimētavu, "savedu sevi kārtībā".

Kāds bija grūtākais un vieglākais jautājums?

-Visvieglākais jautājums bija „Vai, uzliekot uz acīm 2 briļļu pārus ar - 6 dioptriju, negatīvisms dubultosies! Visgrūtākais - atpazīt kādu Latviešu dziesmu, ko diktēja 5LV redaktore

Kādas emocijas bija pēc šova?

- Gan priecīgas, gan skumjas. Priecīgas tāpēc, ka piedalījās šovā. Skumjas tāpēc, ka cerēju iekļūt finālā, bet trešā vieta arī ir lieliska.

Adriāna Kampe (8.b)

Kā iemācīt naudai pelnīt?

Ir pienācis laiks parunāt un apskatīt savas personīgās finanses. Šajā rakstā Jūs iepazīsities ar noguldīšanas un ieguldīšanas iespējām, un atradīsiet padomus, kā kontrolēt savu finansiālo stāvokli. Mēs dzīvojam nemitīgā steigā un patērētāju sabiedrībā, tāpēc mēs atrodamies ciklā, kur ienākumi pārklājas ar izdevumiem. Jāsaprot arī, ja jūsu izdevumi sāk pārsniegt jūsu ienākumus, var rasties problēmas ar finansiālās stabilitātes jautājumiem.

Svarīgi ir izprast naudas plūsmu no jūsu maciņa un uz jūsu maciņu, tieši šī iemesla dēļ viens no lielākajiem soļiem pretī finansiālajai neatkarībai ir **budžeta plānošana**. Tas sākas ar tik vienkāršu soli, kā budžeta sastādīšana vienai nedēļai un izdevumu reģistrēšana. Lai jūsu ienākumi nepazustu izdevumu straumē, jācenšas pieturēties pie Jūsu sastādītā budžeta, kas ir atkarīgs no Jūsu ienākumiem un pašreizējā finansiālā stāvokļa. Reģistrējot savus izdevumus, jūs varēsiet turpmāk apdomāt tēriņu nepieciešamību lietām, kas „apēd” Jūsu ienākumus visvairāk. Viens no veidiem, kā paskatīties uz **izdevumu samazināšanu** un laimīga dzīvesveida aizvādīšanu, ir pievēršanās minimālismam. Tas izklausās ļoti radikāli, taču patiesība slēpjas vienkāršībā. Tagad paskatieties sev apkārt un apdomājiet, cik daudz lietas no tām, ko redzat, Jūs patiesībā izmantojat. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ Jūsu nauda plūst nepareizā virzienā. Minimālisma ideoloģija vērsas pret pārlietu lielu mantību dzīvojamajā vidē, tas nozīmē, ka iegādājoties dekorus, apģērbu un 101 krāmu, Jūs ieguldāt pasīvos, nevis aktīvos.

Otrais solis, kas būtiski stabilizētu Jūsu finansiālo situāciju, ir naudas līdzekļu apdomīga un mērķtiecīga uzkrāšana – **investēšana**. Daudziem cilvēkiem pēc ikdienas tēriņu nomaksas paliek pāri lielāka vai mazāka naudas summa. Viņi ir ieinteresēti to pēc iespējas labāk noglabāt, turklāt tā, lai varētu arī kaut ko nopelnīt. Diemžēl naudai ir tāda īpašība – ja ar to neko nedara, tā kļūst nevērtīgāka. Kāpēc tā? Ja kāds jums ir parādā 1 eiro, tad inflācijas dēļ, piemēram, pēc gada šai naudas summai varētu atbilst 0,97 eiro. Neapšaubāmi, neviens par to nepriecāsies. Savukārt, ja šis 1 eiro tiks iegul-

dīts, tad pēc gada tā vietā varētu būt jau 1,03 eiro. Vēl pēc viena gada – 1,03 eiro. Tātad, ja nauda tiek ieguldīta, tā kļūst vērtīgāka. Mūsdienu sabiedrības uztverē taupīt un uzkrāt, nozīmē nepirkt nevajadzīgas lietas un glabāt savus uzkrājumus starp grāmatām plauktā. Tās ir pretrunas, kuras ir maldīgas. Vērtspapīru tirgum attīstoties, radās jauni finanšu instrumenti, kuros tiek piedāvāti individuālo vērtspapīru komplekti, kurus pārvalda profesionāli finanšu analītiķi. Es runāju par biržā tirgotajiem fondiem, tā ir lieliska iespēja sekot līdzi finanšu tirgus tendencēm un iegūt vidēji 23% ienesīgumu gada griezumā. Pastāv arī citas naudas vairošanas iespējas, taču, regulāri ieguldot vienu un to pašu naudas summu (daļu no jūsu ikmēneša ienākumiem), ir iespējams sasniegt fantastiskus rezultātus. Daudzi profesionāli vērtspapīru tirgus speciālisti iesaka meklēt uzņēmumu akcijas ar lielu izaugsmes potenciālu, taču tas prasa daudz laika – lasīt finanšu pārskatus un iepazīt fundamentālo pusi. Investējot manis jau minētajos fondos, kā *Vanguard FTSE All-World UCITS ETF* vai *ARKK*, iespējams iegūt regulārus ienākumus vai uzkrāt vecumdienām. Latvijas bankas nav ieteicamākais finanšu ieguldījumu starpnieks mūsdienās, jo tās “izsūc” lielu daļu Jūsu ienesīguma no vērtspapīriem, taču Latvijas valsts rezidentiem pieejami arī tiešsaistes brokeri, kā “Trading 212” un “Interactive Brokers”. Jāsaka gan, ka uzticamākais brokeris jau kopš pašiem pirmsākumiem ir banka, kas ir lielisks variants, ieguldot ilgtermiņā.

Apzinoties mūsdienu personīgo finanšu kontrolēšanas iespējas, varētu teikt, ka visa pamatā ir sasniedzamo finanšu mērķu sasniegšana, kas balstīta uz katram individuāliem plāniem. Plānojot budžetu, samazinot izdevumus un ieguldot aktīvos, iespējams eksponenciāli vairo savus līdzekļus.

Armands Audže (12.b)

Vēlos atgādināt, ka es neesmu licencēts finanšu konsultants vai padomdevējs, taču es salīdzinu un izplatu informāciju par ieguldīšanas iespējām.

Gimnāzisti iedvesmo

Mēs neesam vieni

Šajā attālinātajā mācību laikā skolēniem iedvesmojošas domas un gribasspēks noteikti ir noderīgākie palīgi. Vēlamies noskaidrot 10.a klases skolnieces **Vikas Vognas** domas:

Kā Tu jūties šajā, tā teikt, “drūmajā” Covid19 laikā, vai Tev patīk mācības attālināti?

- COVID-19 laikā mācības notiek attālināti, nevis klātienē, kas mani ne sevišķi iepriecina, jo pietrūkst tiešā kontakta un ikdienišķās komunikācijas ar skolotājiem, draugiem un skolabiedriem.

Kā Tu smelies iedvesmu mācībām, vai piedalies arī papildus aktivitātēs, kas nav saistītas ar mācībām?

- Mācoties attālināti, ir arī ļoti grūti atrast motivāciju un iedvesmu, lai vispār kaut ko sāktu darīt. Es neteiktu, ka man tās ir pārpārēm, precīzāk sakot, pēdējā laikā gandrīz vai vispār nav, un, jāatzīst, esmu viens no - „kāpēc darīt to šodien, ja to var izdarīt rītdien” - principa piekritējiem

Vai, Tavuprāt, jaunieši attālinātā režīma apstākļos var izpausties un iedvesmot citus?

- Iedvesma un motivācija šajā laikā ir svārstīgs jēdziens,

turklāt katrs to atrod sev tuvās lietās, hobijs. Arī es mēģinu brīvajā laikā mācīties un izmēģināt jaunas lietas, un noteikti to ieteiktu arī citiem, jo ar jaunām vēsmām nāk arvien vairāk ideju, sajūtu un atmiņu, kas šajā, pārsvarā drēgnajā laikā mums lieti noder.

Ko Tu vēlētos izmainīt savā mācību rutīnā?

- Esmu novērojusi, ka, mācoties attālināti, ir mazliet izplēnējusi spēja sakoncentrēties uz noteiktu lietu, ignorējot apkārt notiekošās darbības, sarunas, jo bieži rodas vēlme tajās iesaistīties, tāpēc teiktu, ka tas ir mans mīnus, pie kura uzlabošanas man jāstrādā.

Vai nebaidies, ka mācības varētu neatsākties skolā?

Protams būtu labi, ja mācības atsāktos klātienē, bet ko tur naivi cerēt, šaubos, vai tas vispār notiks. Domāju, ka vismaz šo mācību gadu mēs pabeigsim attālināti un skolā vairs neatgriezīsimies. Mēs neesam vieni šajā situācijā, tāpēc nevajag aizmirst, ka mums ir draugi, kuriem vienmēr varam uzrakstīt, piezvanīt un ne tikai sagaidīt atbalstu, bet sniegt arī atbalstu draugam.

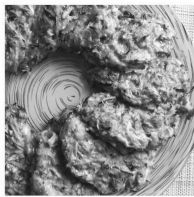
Kadrija Sekste (10.a)

Veģetārisms – dzīvesveids vai hobijs?

Veģetārisms mūsdienu sabiedrībā tiek uzskatīts par modes tendenci, nevis dzīvesveidu, kas ir draudzīgs kā apkārtējai videi, tā mūsu gremošanas sistēmai. Bieži vien pievēršanās veģetārisma tiek uzskatīts par visai nepārdomātu soli, taču sabalansēts uzturs spēj nodrošināt organismu ar visām nepieciešamajām uzturvielām.

Veģetārisms, gluži tāpat kā daudzi citi ar veselīgu uzturu saistīti pieņēmumi, ir pretrunu un mītu apvīts mūsu ikdienas jautājums. Šajā skolas avīzes numurā, intervējot 12.b klases skolnieci **Kintiju Kolomeginu**, mēs centīsimies rast atbildes uz jautājumiem par veselīga uztura pamatprincipiem un veģetāru dzīvesveidu.

Kā Tu izlēmi pievērsties veģetārisma? Kas Tevi pamudināja sākt domāt par dabai draudzīga uztura lietošanu?

- Es uzskatu, ka nemaz nebija tāda konkrēta brīža manā dzīvē, kad es pievērstos veģetāram uzturam, jau kopš bērnības, kad es pati sāku izvēlēties, ko ēst, es atteicos no gandrīz visiem gaļas produktiem, palika tikai vistas gaļa. Pieaugot es uzzināju par veģetārisma, vegānismu, un tas mani ļoti aizrāva, ieinteresēja. It īpaši mūsdienās šāda veida dzīvesveids kļūst aizvien populārāks, tāpēc tas mani ieinteresēja vēl vairāk. Visu, ko es tagad zinu par augu valsts uzturu, es esmu iemācījusies no interneta, nav viens manā ģimenē vēl joprojām neuzskata šādu uzturu par labāku nekā visēdāju.

Es esmu dzirdējis, ka Tu brīvajā laikā mēdz gatavot ēdienus, kas paredzēti vegānu virtuvei. Cik sen Tu to jau dari, un kā tas atšķiras no vairumā restorānu piedāvātās ēdienkartes?

- Jā, pēdējā laikā es gatavoju pārsvarā tikai veģetārus ēdienus, arī ikdienā es ēdu veģetāri, taču, kad ir vairāk laika, es gatavoju arī vegānus ēdienus. Šāda veida receptes ir sarežģītākas, jo nedrīkst izmantot nekādus produktus, kuri nāk no dzīvnieku valsts, piemēram, olas ir jāaizvieto ar turku zirņu miltiem. Es esmu aizrāvusies ar veģetāru un vegānu ēdienu gatavošanu jau četrus gadus. Es ceru, ka restorānos gatavotie ēdieni īpaši neatšķiras no manis gatavotajiem. Nereti mājās es mēdzu atkārtot tās receptes, kuras esmu baudījusi restorānā, tikai mājās es tās pilnveidoju, proti, nesen ēdu risu nūdeles ar sēnēm un valriekstiem, taču man pietrūka mērces, tad mājās, atkārtojot recepti, izveidoju valriekstu mērci, kura arī padarīja ēdienu sātīgāku.

Vai Tu esi daļa no kādas domubiedru grupas, kas ir veselīga dzīvesveida un vegānisma, varbūt pat veģetārisma aktivisti?

- Nē, man nepatīk iesaistīties šādos pasākumos, es esmu cilvēks, kuram garšo ēst vegāniski, nevis iesaistīt savā uzturā gaļu, un es neuzspiežu nevienam manu dzīvesveidu.

Pastāsti, lūdzu, par saviem iespaidiem, kad tikko pievērsies šim alternatīvajam dzīvesveidam? Kā Tu juties, kādas bija izmaiņas?

- Bija neierasti, jo mana ģimene uzturā lieto arī gaļu, tāpēc kopīgajos ģimenes pasākumos mana ēdienkarte sastāvēja gandrīz tikai no sagrieztiem dārzeņiem, taču ar laiku es pieradu, un arī ģimene pierada. Šobrīd visi zina, ja es nāku ciemos, tad vismaz vieniem salātiem jābūt bez gaļas. Jāatzīst, ka no sākuma mans organisms prasīja gaļu, vistas gaļu, jo es arī iepriekš neēdu citu dzīvnieku gaļu. Pirmajos mēnešos es atļāvos apēst kaut ko, kas nebija veģetārs, taču ar laiku šī vēlme atkrita, jo iemācījos iegūt visu vajadzīgo, ēdot augu valsts izcelsmes produktus, bet vēl joprojām uzturā lietoju dzīvnieku valsts izcelsmes produktus, piemēram, sieru un olas, bet ne gaļu.

Tagad pievērsīsimies jautājumiem, kas saistīti ar priekšrocībām un ideoloģiju, ko atļauj ieraudzīt veselīgs dzīvesveids. Vai Tu esi domājusi par globālo sasīlšanu un kā to ietekmē pārmērīga dzīvnieku produktu lietošana uzturā?

- Jā, par to es esmu domājusi, un, manuprāt, tas patiešām ir mulķīgi, jo mēs patērējam tik daudz resursus, neatgriežamus resursus, audzējot milzīgus ganāmpulkus ar dzīvniekiem, kaut gan tajā vietā varētu augt, kas tik pat sātīgs un veselīgāks ne tikai cilvēkiem, bet arī apkārtējai videi.

Runājot par ikdienas dzīvi saskarsmē ar Tavu dzīvesveidu, kā tas ietekmēja Tavu dzīves uztveri, un varbūt arī tas lika padomāt par globālās sasīlšanas problēmu? Kā mēs, sabiedrība, varam, liekot kopā visus savus spēkus, novērst to un padarīt mūsu pasauli par labāku, ekoloģiskāku vietu?

- Jau no paša sākuma, iepazīstoties ar šo dzīvesveidu, es sapratu, ka cilvēki sev nodara lielu kaitējumu vienkārši eksistējot, un neviens par to neiedomājas un nerunā, jo mūsdienās visi jau ir pieraduši, ka kārtīgas pusdienas nevar sastāvēt bez karbonādes. Es uzskatu, ka katram ir jāsāk ar sevi. Citi vienkārši negrib pacensties, negrib pat iedomāties uzturā lietot vairāk augu valsts produktus. Šāda veida dzīvesveids, kad katru dienu trīs reizes ēd gaļu, nodara vēl lielāku kaitējumu paša cilvēka organismam, nekā dabai. Un, protams, ja cilvēki sāktu domāt par sava organisma veselību, tad arī globālās problēmas samazinātos, tas viss ir saistīts, un, ja cilvēki nesāks domāt par to, kas patiešām ir nepieciešams viņu ķermenim, nevis baudai, nekas nekad neizmainīsies.

Kas ir tas, par ko Tu ieteiktu padomāt skolēniem, kā viņi varētu padarīt šo pasauli par ilgtspējīgāku vietu?

- Padomā, vai tiešām kotlete, ko ome uzcepa vakariņās, nāks tev par labu, padomā, varbūt tās vietā var apēst vairāk dārzeņu, kuri dos tev enerģiju, nevis noslogos tavu gremošanas sistēmu uz visu nakti, un pamodies tu izskatīsies pēc *aizpampuša zombija*. Sāc ar savu organismu, un tad arī apkārtējā vide tiks mazāk traumēta un noslogota.

Armands Audže (12.b)

Šokolādes kūciņas ar riekstu sviesta pildījumu

Sastāvdaļas:

- 300 g tumšās šokolādes
- 5 ēdamk. lazdu riekstu krēma
- 5 ēdamk. kļavu sīrupa
- 2 ēdamk. kakao

Pagatavošana:

1. Izkausē šokolādi un ieklāj to mafinu trauciņos, izsmērējot arī gar trauciņa malām. Kopā būs iespējams pagatavot 6 kūciņas.
2. Sajauc lazdu riekstu krēmu ar kakao un kļavu sīrupu un kārtīgi izmaisa.
3. Liek sajaukto krēmu mafinu trauciņos virs šokolādes un nedaudz nospiež.
4. Pārklāj atkal ar kausēto šokolādi. Ja vēlies, vari dekorēt ar salauztiem lazdu riekstiem. Liek ledusskapī uz apmēram 1 h līdz šokolāde kļuvusi stingra. Gatavs!

vegan.lv

Gimnāzisti iedvesmo

Lido pretī saviem sapņiem

Uz sarunu, kur smelties iedvesmu, aicināju 12.a klases skolnieci **Anci Gailumu**:

Kur Tu smelies iedvesmu?

- Mani iedvesmo gan ilgtermiņa plāni, gan mazās lietas ikdienā. Reizēm daba un gaišie cilvēki man apkārt iedod impulsus, kas dzīvi liek skatīt caur citu, radošāku spektru.

Vai Tu seko kādiem iedvesmojošiem cilvēkiem sociālajos tīklos?

- Jā, sekoju iedvesmojošiem cilvēkiem, bet neaizraujos ar savas dzīves salīdzināšanu ar viņu sociālo tīklu atainoto dzīvi. Reizēm piemirstas, ka sociālajos tīklos pārsvarā redzam tikai cilvēku spilgtākos mirkļus, kas ikdienas steigā spēj nomākt. Tomēr par ļaunu nenāk no šiem cilvēkiem paņemt kaut ko nelielu, lai atgādinātu sev par svarīgāko!

Kas Tevi mudināja veidot skolēnu mācību uzņēmumu (SMU)?

- Izveidot SMU mani mudināja gan apkārtējie cilvēki, gan pašas vēlme mācīties, radīt, un uzvarēt! SMU ir tiešām labākā vieta, kur esmu ieguldījusi savu laiku un naudu. Gada laikā izveidoju labu kontaktu ar daudziem uzņēmējiem un aktīviem jauniešiem, attīstīju prezentēšanas un pārdošanas prasmes, pārsteidzu pati sevi ar to lietu sarakstu, ko spēju vienas dienas laikā izdarīt, un šādi varētu turpināt ilgi. Bez SMU Revēr es nebūtu tur, kur esmu tagad, tāpēc esmu ļoti pateicīga gan skolotājai Ivetai Vabulei, gan komandas biedriem Martai un To-

masam, gan Junior Achievement Latvia.

Vai Tu bērnībā arī bijī radošs cilvēks?

- Jā, bērnībā savu radošumu izpaužu visos virzienos - sākot no leļļu māju būvēšanas ledusskapja augstumā līdz personīgajai "gleznu izstādei" vecmāmiņas vasarnīcā. Man ir ļoti liels prieks, ka uzaugu bez interneta, jo tieši šīs radošās izpausmes ļauj domāt "ārpus rāmjiem" šobrīd.

Kāda ir labākā atziņa vai citāts, kurš varētu iedvesmot citus?

- Šajā laikā ir jāstrādā intensīvāk nekā parasti, tādēļ reizēm piezogas mazais spēku izsīkums. Man pēdējā laikā palīdz doma, ka esmu pati savs enerģijas avots. Tas nav vienkārši, bet nesen dzirdēju atziņu: "Tevī ir tik daudz spēka, cik vien vēlies. Jebkurā brīdī tu to vari pasmelties un atkal justies piepildīts."

Kā visveiksmīgāk var sasniegt savus izvirzītos mērķus? Vai Tev pašai tas ir izdevies?

- Lai sasniegtu savus mērķus, vajag darīt. Tieši tik vienkārši. Ceļā uz tiem droši vien sanāks nokrist, sasisties un 50 reizes pārzīmēt ceļu kartē, bet nekad nedrīkst padoties. Ir jāceļas un jāiet, un reizēs, kad ļoti negribas, jāskaita no 5 līdz 1. Tas ir 5 sekunžu likums, kas ļauj pārvarēt grūtības un ir izmainījis daudzu cilvēku likteņus. Ja rīt no rīta gribēsi atlikt modinātāju, skaiti 5-4-3-2-1 un lido kā raķete pretī saviem sapņiem!

Paula Krista Pauere (12.a)

Gimnāzisti iedvesmo

Draugi - lielākie iedvesmotāji

Agnese Aizpuriete no 11.b klases ir ļoti aktīva. Viņa vienmēr atrod iespēju, kā iesaistīt klasi dažādās aktivitātēs, pasākumos. Ticam, ka saruna ar Agnesi spēs iedvesmot ne tikai klasi, bet arī skolasbiedrus.

Kādi ir Tavi hobiji un aizraušanās?

- Nodarbojos ar volejbolu, ģitārspēli, šogad veidoju arī skolēnu mācību uzņēmumu. Pirms ārkārtas stāvokļa paspēju arī apmeklēt dažas dejošanas un dziedāšanas nodarbības. Vasaras beigās sāku piedalīties jauniešu vakaros. Patīk izbaudīt arī ziemu, proti, doties uz kalnu snovot un slidot. Tad, kad ir brīvāks laiks, pievēršos kulinārijai un mākslai.

Kā Tev izdodas saplānot savu laiku?

- Diemžēl jāatzīst, ka vēl joprojām neatceros dienā ieplānotos darbus. Tomēr ieteiktu izveidot plānotāju, jo tas tiešām palīdz organizēt laiku, vienīgais mīnuss ir tas, ka to ir neērti visu laiku nēsāt līdz.

Vai Tev ir kāda nodarbe vai projekts, kurā vēlētos piedalīties?

- Iespējams, vēlētos iesaistīties aktīvāk skolēnu padomē, tomēr tam šobrīd neatliek laika. Labprāt papildus mācītos kādu valodu, piemēram, spāņu vai itāļu.

Vai Tava aktīvā darbošanās var veicināt tavu draugu un apkārtējo aktivitāti?

- Kā nu kura. Jo es vairāk runāju par šīm nodarbēm ar draugiem un cenšos iesaistīt viņus, jo vairāk viņi paši izrāda iniciatīvu. Uzskatu, ka jebkuru cilvēku ir iespējams pierunāt kādam uzdevumam vai aktivitātei.

Vai Tev bieži sanāk iesaistīt citus interesantās nodarbēs?

- Protams, vienmēr ir labāk ar kādu kopīgi sasniegt rezultātu. Pēc rakstura esmu diezgan intraverta, tāpēc drauga plecs

vienmēr ir liels atbalsts. Cenšos iesaistīt citus, ja tikai rodas iespēja.

Kas ir sliktāk- piedzīvot neveiksmi vai tā arī nepamēģināt?

- Ļoti sarežģīti sniegt atbildi, jo dažreiz pašai liekas, ka labāk būtu nepamēģināt. Ir aktivitātes, kuras nesniedz nekādas ieguvumus, tomēr lielus mērķus nevar sasniegt nemēģinot.

Kāds ir Tavs šī brīža galvenais mērķis, kuru vēlētos sasniegt?

- Šobrīd es cenšos virzīt skolēnu mācību uzņēmumu uz lieliem sasniegumiem. Mēģinu panākt, lai gan komanda būtu saliedēta, gan pašām būtu interesanti, neatmetot ideju par nominētajām vietām konkursos.

Kas Tevi iedvesmo, motivē ikdienā?

- Mani ļoti iedvesmo citu cilvēku dzīves stāsti, liecības, arī labi citāti rosina mani iet un darīt. Dažreiz man patīk iztēloties rezultātu un pateikt sev: „Es to varu, tas nav nemaz tik grūti!”

Vai ir kāds cilvēks, kurš Tevi iedvesmo?

- Mani draugi ir lielākie iedvesmotāji, tomēr, ja jāmin kāda konkrēta persona, tad tā būtu Paula Freimane, jo viņa dod labus dzīves padomus.

Kas ir vajadzīgs cilvēkam, lai būtu laimīgs?

- Iekšējais miers, jo stress ir lielākais šķērslis, manuprāt. Līdzsvars dzīvē nosaka to, kā tu pavadīsi un izdzīvosi šodien. Vai tā būs pilna steigas vai arī mierīga, bez steigas?

Ko Tu novēlētu sev pēc 10 gadiem?

- Cenšos atmest egocentrismu un iztēloties nākotni, jo bieži vien sagaidu vilšanos. Sev novēlētu atrast konkrētu dzīves ceļu, uz kuru balstīt visus savus rīcības plānus.

Indra Pelša (11.b)

Krista Saulone (11.b)

Ģimnāzisti iedvesmo

Kad iedvesmo brīvprātīgais darbs

No kurienes pārsvarā ņem iedvesmu?

- Kā iedvesmu uztveru apkārtējos cilvēkus, kuri arī dara līdzīgus darbus un palīdz citiem, kā arī iedvesmojos no dažādām ārzemju slavenībām, kuri palīdz mūsdienu sabiedrībai, kā arī dara darbu, kas viņiem pašiem patīk.

Kā iedvesmo citus?

- Es pārsvarā nodarbojos ar brīvprātīgā darbu, tāpēc mēs Madonā esam ļoti daudz brīvprātīgo un katru gadu paliekam arvien vairāk, un vairāk. Citi arī grib „izmēģināt roku”, taču viņiem ir vēl kas nezināms un nav īsti vēl nekādas pieredzes, ko nozīmē būt brīvprātīgajam. Man pašai ir nācies stāstīt citiem, kā arī sniegt dažādas intervijas par brīvprātīgo darbu, ka mēs šo darbu darām bez jebkāda atalgojuma, bet gan piere-

dzes dēļ. Tas ir jādara no sirds, jo šādi tu iegūsi sakarus un tevi vairāk atpazīs Madonas novadā un citur. Man pašai vislabāk patīk strādāt ar bērniem nometnēs.

Kur smelies spēku?

-Kā jau minēju, spēku es smēlos no apkārtējiem cilvēkiem, tieši no tiem cilvēkiem, pie kuriem es esmu darbojusies kā brīvprātīgā, kā arī no sev līdzīgi domājošajiem jeb citiem brīvprātīgajiem, ar kuriem es esmu iepazinusies laika gaitā un satikusi dažādos citos pasākumos, jo viņi vienmēr ir gatavi padalīties ar savu pieredzi, kā arī ar to, kā viņi rīkotos dažādās situācijās.

Adriāns Romanovskis (10.c)

Ģimnāzisti iedvesmo

Svarīga apkārtējā vide

Rasa Lauma Paegle no 9.b klases pastāstīja, kā viņai izdodas vienmēr būt tik pozitīvai un prieka pilnai:

„Man ir svarīga apkārtējā vide, kurā es strādāju. Ja ir sakārtota istaba, tad arī domas saliktas pa plauktiņiem. Tas pats ar cilvēkiem, ja otrs ir priecīgs, tad arī man kļūst gaiši ap sirdi. Vēl man ļoti svarīga ir miega rutīna, jo tad no rīta varu enerģijas pilna fokusēties mācībām. Visvairāk mani iedvesmo vecāki un draugi, bet labus padomus dod arī sociālo me-

diju blogeri. Esmu sapratusi, ka visu laiku nevar mācīties, tāpēc ik pa laikam padaru tās lietas, kas patīk, piemēram, zīmēju, izmēģinu jaunas receptes, spēļu klavieres. Apkārtējos motivēju ar pozitīviem vārdiem un savu pārliecību, kas ir devis labus rezultātus viņu dzīvēs.”

Samata Terēze Rumpīte (9.b)

Ģimnāzisti iedvesmo

Visu var pagūt

7.b klasē mācās ļoti daudz interesantu personību (mūziķi, sportisti, matemātiķi u.c.). Šodien par sevi pastāstīs cilvēks, kas spēlē mežragu, nodarbojas ar skvošu un visu var apvienot ar mācībām un brīvo laiku. Tas ir **Ernests Rūdolfs Rījnicks**.

Kas padara Tevi interesantu kā personību?

-Esmu interesants kā personība, jo parasti es saku visu, ko domāju.

Kā Tu spēj apvienot sportu, mūziku un mācības?

-Es ļoti vienkārši visu apvienoju, viss ir sakārtots pa dienām. Bet īpaši pašlaik, kad vairs nenotiek tik daudz pulciņu, problē-

mu nav.

Vai arī šajā periodā turpini apmeklēt treniņus un nodarbības?

-Šajā laikā apmeklēju tikai mūzikas skolu, bet nesen atsāku apmeklēt skvoša treniņus. Trenējos tikai divatā ar savu brālēnu.

Kādi ir Tavi nozīmīgākie panākumi ?

-Skvošā pagaidām nekādu panākumu nav, bet mūzikas skolā esmu ieguvis panākumu, ar kuru ļoti lepojos - 1.vieta ar mežragu Baltijas konkursā.

Renāte Gaponova (7.b)

Ticēt vai nē ?

Nav zināms, kādēļ tik ātri, taču atkal klāt ir decembris. *Ko tas nozīmē?* Protams, ka mandarīnus, piparkūkas, kakao, ledainas ielas un visbeidzot baltos Ziemassvētkus. Šobrīd, iespējams, tie vēl ir lielākoties zaļi, tomēr atliek vien cerēt un gaidīt. Gaidīt, kad uzsnigs sniegs, noslēgsies darba diena, beidzot pienāks brīvlaiks, piepildīsies iecerētais, vēlmēs un sapņi.

Mums katram ir savas vēlēšanās un sapņi. Man tie uzplaukst tieši ar Ziemassvētku laiku. Ap šo laiku mēs noticam brīnumam un gaidām, kad tas notiks tieši ar mums. Grūti spriest, cik tas pamatoti, cik nē, taču mēs turpinām gaidīt. *Gaidīt vai negaidīt?* Šis jautājums bieži liek man aizdomāties par to, ko es vispār vēlos sasniegt, tādēļ silti iesaku šajā Ziemassvētku laikā apsēsties un apdomāt – vai, lai sasniegtu savu

mērķi, man jāņem kājas pār pleciem, vai arī es varu atļauties gaidīt un cerēt uz brīnumu?

Emīlija Dreimane (8.b)

2020

Literārā lapa

Es dziedu viss

Aizturi elpu,
Acis lai pašas aizveras.
Neatver tās,
Dziesma lai ieskanas.

Tava mute dzied,
Ziediem uzplaukstot,
Tu nevari apstāties,
Lai dzied arī daba!

Rokas darina dziesmu,
Mati vējā plīvo,
Kājas izdejo ritmu,
Papēži! Potītes!

Aizturi vārdus,
Vārds nevar visu pateikt.
Es dziedu dziesmu
It kā es būtu neapturams.

Pliks kā koks bez lapām,
Pliks kā rozes krūms bez rozēm.
Es aizturu elpu
Un dziedu dzīves dziesmu.

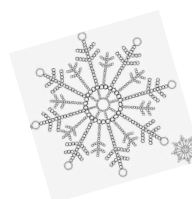
Estere, Kate, Adriāna, Toms
8.b literatūras stundas grupas darbs
(radīts kopā ar I.Ziedoni)

Madara Lukaševica (11.a)

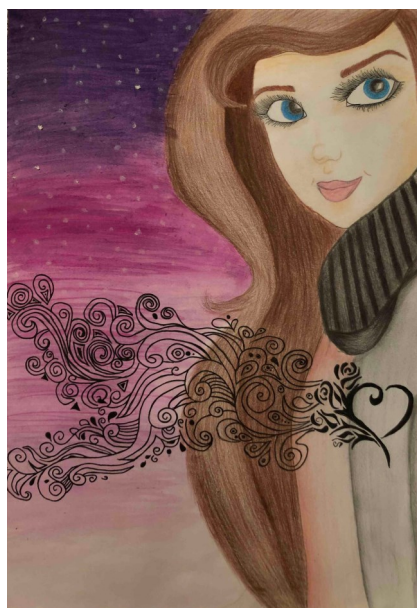
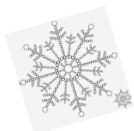
Viktorija Kuzņecova (8.b)

Ziema

Mēs esam kopā,
Tikai tu un es
Redzu egles apsarmojušās skujuas.
Viss biezā putenī tīts,
Es neredzu, vai tam ir beigas,
Paveros tevī un jūtu,
Tas viss ir īsts.
Mani pārņem ilgas,
Ja nu viss bezgalīgs,
Tomēr reiz beidzas?
Tu satver manu roku,
Tagad zinu - it viss ir mūžīgs.
Lūdzu, neatlaid.
Sirds vēl mazliet trīc.

Luīze Barkāne (10.b)

Marija Mežāne (11.a)

Redaktore: Elīza Elsiņa

Literārās lapas redaktors: Armands Audže

Redkolēģija:

Madara Paula Eglīte, Paula Madžule, Alise Bartuša,
Renāte Gaponova, Vineta Viviāna Čulkova,
Adriana Kampe, Emīlija Dreimane,
Samanta Terēze Rumpīte, Diāna Grudule, Kadrija Sekste,
Elīza Madsena, Adrians Romanovskis,
Sanija Beatrise Barinska, Krista Saulone, Indra Pelša,
Paula Krista Pauere

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com